

SAP

SIEMPRE A PUNT!

**EXTRA EXTRA!!!!
NOU NÚMERO DEL SAP
DISPONIBLE!!!!**

Índex

Editorial	3
Escoltisme	4
Muntanya	7
Opinió	8
Manualitats	13
Racó dels records	15
Rangers i guies	15
Róvers	17

Editorial

Ja s'acaba el primer trimestre del curs i com cada any per aquestes dates surt el segon número del SAP. Aquest ha estat un trimestre poc regular ja que hi ha hagut molts dies festius que no ens han deixat gaudir de molts dies seguits de cau, però tot i el calendari, totes les branques hem pogut fer excursions, tant d'un dia com de dos i hem pogut gaudir dels nostres companys i companyes fora de l'escola jugant i aprenent.

Ara ve el Nadal, moment en que s'aprofita per marxar d'excursió durant quatre dies i ens serveix per congregar les tres branques més petites de l'agrupament, per fer jocs tots junts i també per fer consells i veure com va el nostre progrés escolta. Això serà a la comarca del Solsonès a la casa de colònies La Carral. Els més grans, pioners i rovers, marxaran de ruta. Els pioners aniran a la Serra del Cadí a fer el Pedraforca i a passar uns dies a la muntanya, tot i que el tercer dia tornaran a la casa amb tots. Els rovers aniran a Andorra a trepitjar neu ai a fer excursions en aquest medi, però tranquils també acabaran a la casa de colònies amb tots els demés per celebrar tots junts el final d'aquest primer trimestre.

Ja per acabar, només ens queda desitjar-vos a tots bones festes i que aquests dies de Nadal us siguin profitosos i que els pugueu passar amb aquells amb qui vosaltres vulgueu i estimeu. Pels que no vinguin a l'excursió de Nadal els hi desitgem unes bones festes i una bona entrada d'any i ens veiem al segon trimestre ja!

Andrés Antón

Bon Nadal!

Escoltisme

Molt bones a tothom!!!!

Encetem una nova etapa de la secció d'Escoltisme!!!

En aquesta secció us volem acostar una mica més al moviment en el que estem enrolats nosaltres i milions de persones arreu del món. És per això que us presentem el guió dels punts que tractarem en aquest SaP i en els 8 SaP's que venen:

1. D'on ve l'escoltisme
2. BP: el seu creador
3. Lady Olave
4. L'escoltisme a Catalunya I: Orígens
5. L'escoltisme a Catalunya II: Associacions Escoltes a Catalunya
6. L'escoltisme arreu del món
7. La flor de Llis
8. La salutació
9. Curiositats!!

Així doncs, comencem amb els nostres orígens....

Fundació de l'Escoltisme

L'escoltisme i el guiatge existeixen gràcies a Sir Robert Stephenson Baden-Powell, conegut entre els escoltes com B. P. i a la seva muller Lady Olave.

A l'Anglaterra colonial de principis de segle. Robert Baden- Powell (B.P.), que havia arribat al grau de coronel, el 1899 estava destinat a l'Àfrica del Sud i va ser enviat a Mafeking, una ciutat clau. Esclatada la guerra dels boers, en va tenir al seu càrrec la defensa (anomenat "setge de Mafeking"), fet que li comporta gran popularitat a Anglaterra. En aquell setge s'havia donat responsabilitats a nois de 12 i 13 anys en tasques auxiliars (missatgers, etc.); B.P. reflexiona sobre la possible creació de joves exploradors per la pau que no tan sols actuessin en temps de guerra.

Aquesta experiència, juntament amb la preocupació per la dificultat de la joventut del seu país per a adaptar-se a la vida a l'aire lliure i en condicions desfavorables, fou recollida a *Aids to Scouting* (Ajudes a l'exploració), que Baden-Powell escrigué el 1899 principalment per als adults militars, i que aterra a Anglaterra en plena popularitat del setge. L'any 1901, en arribar Baden-Powell a Londres, s'adona que el seu llibre també havia tingut un gran acolliment en els cercles de l'ensenyament i que, a més, havia despertat l'interès d'un gran nombre de nois i noies d'ambdós sexes, que l'escrivien per fer-li consultes sobre l'obra.

Robert Baden-Powell, després de diverses recomanacions, es planteja d'escriure un llibre adreçat directament als nois; ho comença a fer i, com a culminació, el 1907 organitza a l'illa de Brownsea un campament que li serviria de prova, amb una vintena de nois de diferents ambients i classes socials. El resultat final fou la publicació de *Scouting for boys* (Escoltisme per a nois) l'any següent; al llibre, editat en forma de fascicles, hi explicava petites històries i donava consells per a aventurar-se en l'Escouting, és a dir, en l'exploració en el medi natural, d'acord amb unes normes de comportament similars a les dels cavallers medievals, sobre els quals deia: «Els cavallers eren els escoltes del temps antic i les seves regles eren molt semblants a la llei escolta que tenim avui.» La gran novetat d'aquesta obra era presentar el desenvolupament de les activitats en el medi natural, sobretot en una societat com l'anglesa, amb un alt grau d'industrialització; molt probablement no deuria ser casualitat que aquest nou moviment sorgís a Anglaterra, on cinquanta anys abans, el 1857, s'havia creat l'excursionista Alpine Club de Londres, el primer centre d'aquestes característiques.

El llibre de B.P. esdevingué la base de l'escoltisme, l'inici del moviment escolta, i molts grups s'hi començaren a basar. A partir d'aquí, es va organitzar l'associació Scout anglesa, la primera del món. Llavors s'adona que els nois tenen ganes d'aprendre les coses que ell anomenava ESCOLTISME. Traduït a totes les llengües, fou editat en català amb el títol "ESCOLTISME PER A NOIS" (Gustavo Gili, Barcelona 1968).

El 1910, a Anglaterra ja hi havia 109.000 boy scouts, i l'escoltisme s'havia estès per diversos països (sobretot de l'àrea d'influència britànica). El mateix any, i a instàncies del rei Eduard VII d'Anglaterra, Robert Baden-Powell abandona la carrera militar (era tinent general) per dedicar-se plenament al moviment escolta, Començava així el que ell anomenaria la seva «segona vida».

Baden-Powell, dins la formació dels adolescents, tenia com a objectiu directe inculcar als joves el servei a Déu i al propi país.

De primer, l'escoltisme s'adreçava als nois de 12 a 14 anys, que eren els que s'anomenaven pròpiament scouts; més tard, però, es crea el moviment dels cup-wolfs («Llobatons», 1916), per a nens de 8 a 12 anys, amb una animació basada en El Llibre

de La Jungla de Rudyard Kipling, i el dels rovers (1918), per a nois de 15 a 17 anys, amb el llibre Rovering to success. També inicialment l'escoltisme era una entitat només per a nois (igual com l'exercit), però el 1910 B.P. va crear el guiatge (escoltisme femení) per a les noies, les girl-guides, el qual va prendre força el 1912, després del seu casament amb Olave Saint Clair Soames, en que la seva dona l'anomenada Lady Baden-Powell, va començar a encarregar-se'n.

Esperem que us hagi interessat!!!!

Al proper número... la Vida de Baden Powell, el fundador de l'escoltisme!

Us hi esperem!!

Sempre a Punt!

Enric Martin

Muntanya

Com tots sabreu recentment hi ha hagut un incendi a Collserola que al final ha afectat un total de 3,3 hectàrees a la zona del barri de Montbau. Per aquest motiu l'article de muntanya d'aquesta edició del SAP anirà dedicat a aquesta serra tant important per Barcelona. Podríem escriure com n'és d'important pel que fa a diversitat biològica o a la seva importància històrica però d'això ja s'ha escrit molt i Internet en va ple si us interessa. Aquí som de CAU i que millor per conèixer i valorar una muntanya que anar-hi? Per aquest motiu us proposem la següent ruta per el pantà de Collserola, perfecte per passar un fabulós dia de lleure al aire lliure i conèixer una mica més Collserola.

Fitxa tècnica

És un itinerari assequible amb contínues pujades i baixades que, un cop al pantà, permet un final circular o bé en línia pujant fins al nucli urbà de Vallvidrera per una pista ampla que neix a la vora de la presa. Si bé el recorregut no està marcat en el seu conjunt, sí que és possible orientar-se a partir de les fites de diversos senders i itineraris que ressegueix en part, com el GR 92 o els itineraris de la Budellera.

• **Distància:** 7 km

Punt d'inici: Baixador de Vallvidrera

• **Durada:** 3 h

Al Baixador de Vallvidrera (estació dels FGC) es pot arribar (a més a més d'en tren) en cotxe, per la carretera BV-1462 de Vallvidrera a Sant Cugat del Vallès, a l'alçada del km 5,2.

• **Altitud mínima:** 243 m

• **Altitud màxima:** 685 m

• **Desnivell acumulat:** 250 m

Centre d'Informació del Parc de Collserola

• **Dificultat:** mitjana

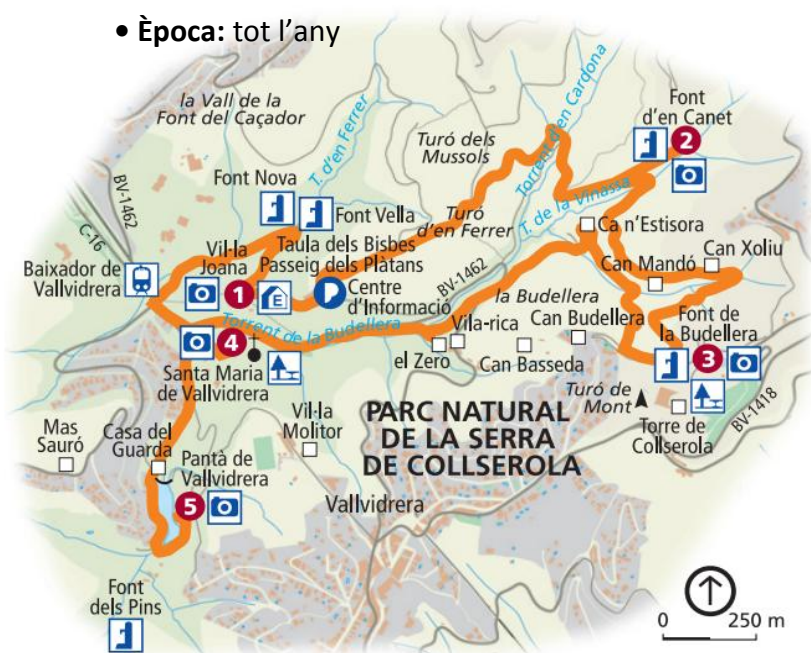
Ctra. de Vallvidrera a Sant Cugat, km 4,7

• **Època:** tot l'any

08017 Barcelona Tel. 932 803 552

ci@parccollserola.net

www.diba.cat/parcsn/collserola

Pol de Miguel

Opinió

El comportament diferencial segons el tipus d'elecció.

Perquè el ciutadans de Catalunya voten de manera diferent? Quin són els factors que porten a terme aquesta diferenciació de vot? Hi ha alguna relació entre les eleccions estatals i les eleccions autonòmiques? Quins conceptes afecten a l'opinió pública? Què és opinió?

En aquest article intentem donar solució a totes aquestes preguntes partint el article en dos parts una conceptual per entendre el conceptes fonamentals i una altra encarada a Catalunya.

Part conceptual.

Per entendre el fenomen del que passa a Catalunya cal primer de tot conèixer uns conceptes bàsics sociològics a fi de entendre que és el comportament polític, quin factors hi afecten, com es pot dividir, com es defineix, etc. Es per això que aquesta primera part del treball serà enfocada en una part més teòrica per entendre el comportament diferencial segons el tipus d'elecció.

L'Opinió pública i el comportament electoral són un dels objectes més investigats per part de les ciències socials i les ciències polítiques; a la vegada els estudis electorals també són considerats fonamentals per entendre la formació de l'opinió pública a l'igual que el seu interès públic, es per això que ens podem preguntar si els ciutadans voten igual que opinen els estudis demostren que si, segons els experts sociològics els ciutadans opinen tal que voten com ho poden demostrar les següents cites:

“Es en el voto como el ciudadano termina por expresar su propia opinión” (Sartori, 1992)

“Desde la perspectiva de análisis de la opinión pública, el voto es tanto comportamiento como opinión (Mora i Arajo, 2005)

Però que és l'opinió pública? No hi ha una definició clara, els autors debaten quines de les dos dimensions haurien d'adoptar; la dimensió individual o la dimensió col·lectiva, aquestes dos dimensions es poden identificar a través de dos conceptes tècnics: la visió holística que farà referència a el col·lectivisme, és a dir que la nostra opinió pública vindrà i es formarà a través d'altres persones amb la seva pròpia opinió; nosaltres mai arribarem a crear una opinió pròpia ja que sempre ens guiarem pel que pensi el nostre grup o la majoria de la població, i a les definicions reduccionistes, aquestes definicions faran referència a la dimensió individual, seran els propis individus qui a partir dels “inputs” que rebin formaran una consciència, una ideologia i

una opinió que els portarà a dur a terme un vot o un altre. Dins de la definició del concepte existeix una altra dualitat, aquell qui ho consideren un fenomen racional i aquells que el consideren com un fenomen no racional, és a dir, que observen l'opinió pública com el resultat dels processos socials. Hi ha hagut un distanciament de la dimensió col·lectiva al concepte opinió ja que cada vegada és dona més una perspectiva individualista, una opinió un vot.

Perquè no hi ha una definició clara del que és l'opinió pública? No hi ha una definició clara d'opinió pública a causa del terme "públic", aquest terme és pot fer servir de dos formes diferents; la primera de forma substantiva (és a dir com un nom), aquesta primera forma farà referència a les persones, la totalitat de membres d'una comunitat i s'utilitzarà el concepte substantiu col·lectiu per fer referència a tota aquella massa de població que està interessada en els problemes polítics, i la segona de forma adjectiva (és a dir com un adjectiu), és referirà a als fets o a les activitats humanes que concentren el interès de la comunitat. L'opinió serà pública ja que afectarà a les dos formes del concepte públic.

Un cop s'ha especificat totes les dimensions de la opinió pública cal fer una divisió entre la població i la societat per entendre el comportament en les eleccions, és divideixen en quatre tipus:

1. El públic en general, és a dir, la majoria de la població que no té interès polític i que té una visió col·lectiva i no individualista pel que fa a la seva opinió.
2. El públic que vota: el públic que elegirà l'acció política, és a dir, serà l'electorat que participa en les eleccions que es porten a terme en el procés democràtic.
3. El públic atent: serà el públic que dedicarà part del seu temps a la anàlisi dels actors polítics, prestaran atenció als assumptes públics que passen durant el període electoral.
4. El públic actiu: el públic actiu farà referència als actors polítics, seran les elits implicades en la presa de decisions polítiques.

Un cop acabada les definicions bàsiques del que és l'opinió pública i els conceptes derivats de ella podem parlar identificar dos tipus de consensos que es donen dins del comportament electoral: per una banda podem parlar del consens pessimista aquell que planteja les seves opinions amb una forta dependència dels grups de referència, la informació i els missatges tenen poca possibilitat d'influir ja que el elector els bloqueja o els recodifica per tal de que s'assemblin al que ell vol sentir o a les seves comoditats, posseeixen poca informació per donar pas a opinions racionals. Adroga ho identifica amb el següent exemple:

"Si bien el hombre de la calle carece de los elementos necesarios para

tomar una decisió racional, al menos cuenta con elementos para actuar como si fuera racional: haciendo lo que hacen sus pares (Columbia) o, simplemente, reproduciendo la misma conducta electoral en función de un apego psicológico (Michigan)” (Adroque 1996; 150).

El consens optimista per altra banda serà aquell que sosté que les opinions són aquelles que estan informades o opinions que interactuen amb la informació. Aquestes opinions són considerades racionals.

Tot i això la opinió pública no es la única en provocar que una persona porti a terme un vot a un partit o a un altre també podem dir que els votants poden ser instrumentals, votaran a aquells partit que reflexin millor els interessos del seu grup. Apareixeran 3 tipus de votants que es donaran al comportament electoral d’Estats units i que també es poden identificar amb els de Catalunya:

1. Votants mutant: aquells individus que tenien una opinió, actitud, vots propis però la canvien a favor d’una altra o partit contrari.
2. Votants cristal·litzats: Aquells que de no votar a ningú passen a votar amb algun partit polític.
3. Fluctuants: Aquells que tenien una posició definida però la van canviar per una altra presentant una major imparcialitat.

En el procés de vot és molt important ja que hi poden influir diferent factors que porten a terme un vot o un altre, un d’ells per exemple pot ser la identificació de la teva ideologia en un partit polític ja que si hi ha una identificació vol dir que comparteixes part del seus pensaments (o tots) i això ens portarà a votar aquell partit; un altre factor clar pot ser el lloc de naixement, la llengua que natal, els factors educatius i de societat que més tard en parlarem.

El votant optarà doncs a elegir el seu vot de dos formes diferents, la primera serà enfocada al llarg termini o com també és coneix a les decisions econòmiques dels governs (principalment aquest individus cercaran uns partits que compleixin decisions econòmiques amb la fi de beneficiar-se o de mantenir-se amb un nivell de renda estàndard) i la segona serà enfocada al curt o mitja termini, aquest electors cercaran amb el seu vot les decisions polítiques, decisions que els poden afectar en la forma del seu pensament, de la seva participació ciutadana, política, etc.

Amb les dos formes de vot donaríem per finalitzada la primera part del treball, els conceptes teòrics, i ens centraríem en el que queda en el comportament diferencial segons el tipus d’elecció a Catalunya

Comportament a Catalunya

El comportament a Catalunya és per definició variant, no hi ha cap postura definida com a país sinó que sempre torbarem partits de tota mena, passant de l'extrema dreta, al centre i a l'extrema esquerra; això que vol dir? Que no hi ha una massa unificada que comparteix una mateixa ideologia i relacionant-ho podrem dir que hi ha una diversitat de opinions públiques molt interessants per analitzar.

A Catalunya hi ha una clara diferència de comportament entre les eleccions generals i les eleccions autonòmiques, podrem trobar resultat molt diversos de comportament, vots de dreta a les generals i d'esquerra a les autonòmiques, vots centristes a les dos eleccions, vot d'esquerres a les eleccions generals i de dretes a les autonòmiques... també podem identificar un altre fenomen específic que afecta al comportament: una elevada abstenció a les eleccions autonòmiques (també el podem anomenar abstencionisme diferencial), perquè hi ha aquest abstencionisme ens podríem preguntar, hi ha dos raons: una falta d'identificació de la població a les institucions catalanes ja que no comparteixen les seves opinions o no les troben de confiança i per altra banda els problemes d'oferta política, sobretot la falta de partits d'esquerra espanyolista dins de la oferta catalana ja que podrem trobar partits de dreta que defensen el nacionalisme espanyol i partits d'esquerra que defensen el nacionalisme català. Aquest són els dos principals factors que afecten a l'abstencionisme diferencial de Catalunya però també podem trobar uns altres factors menys importants però que també afecten als abstencionistes. Pot ser que hi hagi un abstencionisme gràcies a una informació imperfecta, per la importància del lloc de naixement ja que no es sentiran participants de la política catalana o tindran una ideologia marcada pel seu lloc de naixement que no es trobarà en el ventall d'oferta del sistema electoral català, per la importància de la seva llengua materna (si la materna és la llengua catalana o no) ja que també podrà influenciar en el abstencionisme diferencial.

Com ja hem anomenat al principi el comportament català és dual i pot vindre influenciat per 3 opinions diverses:

1. El votant voldrà defensar els seus interessos i evitar un monopoli: és a dir, el votant no voldrà que els dos partits surtin escollits en les dos eleccions ja que es produiria un monopoli on sol hi hauria l'opinió d'un partit polític i el model autonòmic no serviria ja que les decisions que es prenguessin al congrés dels diputats també es prendrien a la Generalitat de Catalunya.
2. Equilibri en les institucions: els votants prefereixen que hi hagi una barreja d'opinions públiques per portar a terme discussions més productives i que dintre del que cap "afavoreixin" a totes les ideologies ja que les decisions seran

extretes a partir de debats i sessions amb tots els grups polítics que tinguin representació.

3. La diferència entre les dimensions polítiques ideològiques: Voldran mantenir la diferència entre totes les ideologies possibles per donar lloc a la democràcia i no a una majoria absoluta on no es tinguin en compte les diverses opinions.

Dins del comportament electoral podem identificar 8 tipus de partits amb que la societat catalana es sent identificada i amb el percentatge de representació que tenen normalment en les eleccions electorals, són els següents:

- Dreta catalanista extrema (2%)
- Centre catalanista (28%)
- Dreta espanyolista (2%)
- Dreta espanyolista extrema (2%)
- Indiferents en les dos escales (39%)
- Esquerra espanyolista (14%)
- Esquerra catalanista (11%)
- Esquerra catalanista extrema (2%)

Podem observar clarament que hi ha uns percentatges molt grans dins dels indiferents a les dos escales (és a dir, els centralistes) i a la centre catalanista mentre que veiem uns percentatges molt baixos en la dreta catalanista extrema i en la esquerra catalanista extrema. Hi ha molt bon ventall de possibilitats polítiques per sentir-te identificat

Per finalitzar el comportament electoral és diferenciat gràcies al vot útil; aquest vot no reflecteix les teves ideologies sinó que busca com diu el seu nom “ser útil”, és a dir, el votant no votarà a cap partit (encara que les segueixi les seves ideologies completament) que no sapigui que guanyarà o tindrà representació sinó que tendirà a votar aquells partits que conegui que tindrà representació parlamentària.

David Estefanell

Manualitats

Posar-se les botes! (i no les de muntanya)

Com ja sabem, el Nadal és temps d'estar amb la família i els amics, per descansar del llarg trimestre que portem a sobre, de reflexionar i començar a pensar en els propòsits pel 2014... Però també sabem que és temps de posar-nos les botes amb els dinars familiars! Així doncs, des del SAP us proposem una original manera de presentar les postres i deixar a la família bocabadada.

Què necessitem?

Per fer l'estructura:

- 1 poma
- 1 pastanaga
- Ecuradents

Per fer el fullam de l'arbre:

Es pot utilitzar fruita, bombons de xocolata, laminadures..

Passos a seguir:

1. Tallem la poma de manera que ens quedi una superfície ben plana perquè faci de base.
2. Unim la pastanaga a la poma mitjançant un escuradents.
3. Col·loquem els escuradents al voltant de la pastanaga i la poma (la quantitat d'escuradents variarà en funció de com de frondós vulguem el nostre arbre).

4. Formem el fullam de l'arbre clavant la fruita, la xocolata o les llaminadures als escuradents.

Bon profit i bones festes!

Núria Diago

Racó dels records Ràngers i guies

Primer dia de cau!!!

Jugant a passar el macarró

Ràngers i guies a la Creu de Canet

Les princeses del cau

Excursió de 2 dies a Mas Banyeres

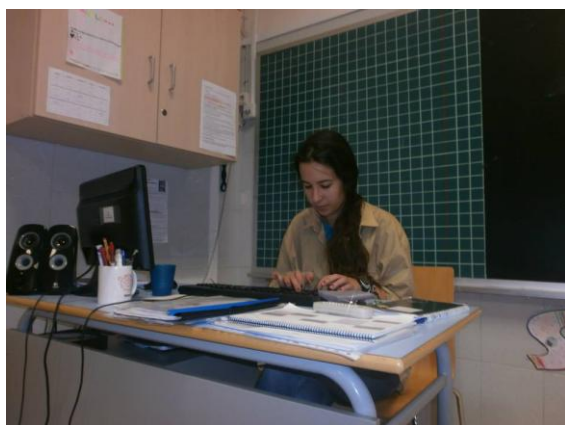

Enllestint l'operació

Racó dels records Róvers

Primer dia de cau

Fent els fulls d'excursió

Joc per demanar pizzes

Joc de nit de l'excursió de dos dies

Paissatge bucòlic de la Serra del Montnegre

Róvers a l'Ermita de Sant Martí (Teià)